

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๕, ๙, ๖๐ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓

ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่นายวิชัย กฤษดาธานนท์ ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓(๔) เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวจะทำการเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินอันเป็นการฟอกเงินไม่ว่ากี่ครั้งก็ตาม เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาแทนนั้นก็ยังคงเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามความผิดมูลฐานอยู่ตลอดไป ไม่อาจกลับกลายเป็นทรัพย์สินที่บริสุทธิ์ได้อย่างไรก็ตาม บุคคลจะกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕(๑), ๕(๒) หรือไม่ นอกจากเป็นการรับโอนเงินหรือทรัพย์สินตามความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๔) แล้ว บุคคลนั้นต้องรู้ด้วยว่าเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทรัพย์สินที่ผู้โอนได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐาน แต่จากพยานหลักฐานทั้งหมดที่โจทก์อ้างส่งเป็นพยาน มีข้อเท็จจริงในส่วนนี้เพียงว่า จำเลยคบหาเป็นเพื่อนสนิทกับนายรัชฎา กฤษดาธานนท์ โดยคบหาเป็นเพื่อนกันเนื่องจากชื่นชอบงานอดิเรกประเภทเลี้ยงปลาการ์ฟ ถ่ายรูป ตีกอล์ฟ และรถยนต์หรู จึงมีน้ำหนักร่วมกันเมื่อนำมารับฟังประกอบกับการที่จำเลยรับเช็คที่นายรัชฎา ขอให้นายวิชัยส่งจ่ายเพื่อนำเงินไปร่วมลงทุนรถยนต์หรูจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยนั้น เมื่อจำเลยนำเช็คดังกล่าวเรียกเก็บเงินแล้วเงินจำนวนดังกล่าวหมุนเวียนอยู่ในบัญชีธนาคารของจำเลยเป็นระยะเวลาเกือบ ๗ เดือน ในลักษณะเปิดเผย ไม่มีการปิดบัง ซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มา หรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงของเงิน เนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบเส้นทางการเงินของจำเลยได้ตลอดเวลา อีกทั้งการโอนเงินผ่านธนาคารในลักษณะนี้ไม่สามารถทำการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อมูลการโอนเงินภายหลังได้ การกระทำในลักษณะดังกล่าว จึงไม่ใช่การปิดบัง ซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของเงินเพื่ออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การให้สิทธิใด ๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด พฤติการณ์จึงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยรู้ หรือควรรู้ว่าเงินที่นายวิชัย ส่งจ่ายเช็คให้ตนเป็นเงินจากความผิดมูลฐาน โจทก์มีเพียงพยานหลักฐานในส่วนที่ว่าจำเลยเป็นบุตรของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในช่วงเวลาที่นายวิชัย ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้กู้ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยทุจริต อันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๔) และจำเลยเป็นเพื่อนสนิทกับนายรัชฎาบุตรของนายวิชัยเท่านั้น โดยไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ใด ๆ ที่ลึกซึ้งแน่นหนามากกว่านี้คดีจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยสมคบกับนายวิชัยกับพวกเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

พิพากษายกฟ้อง

อนึ่ง คดีนี้ในการประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา มีความเห็นแย้งกันเป็นสองฝ่ายจะหาเสียงข้างมากมิได้ จึงให้ผู้พิพากษาซึ่งมีความเห็นเป็นผลร้ายแก่จำเลยมากยอมเห็นด้วยผู้พิพากษาซึ่งมีความเห็นเป็นผลร้ายแก่จำเลยน้อยกว่าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๓, ๑๘๔ ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง